

Hej alla vänner till barnen i Shabalala/Sydafrika

Får jag presentera Dimphu Mahabula ett av barnen på Hosanna som fått ett liv tack vare pengar från er.

Dimphu är 14 år, bor i Shabalala och går i åttonde klass. Hon går till skolan, 4 km. De som har långa avstånd får skolskjuts med minibussar som jobbar hårt med att ta sig fram på Shabalalas ofarbara grusvägar. Hon har tur, det går bara 34 elever i hennes klass. Det är annars inte ovanligt att en klass kan ha runt 50 elever.

Hennes hemförhållande är inte helt lysande. Föräldrarna är båda döda av AIDS och hon bor tillsammans med andra släktingar, en moster, 3 syskon och 10 kusiner. De delar på 5 rum – köket finns utomhus. När jag frågar henne på en dålig WhatsApp förbindelse om alla är friska svarar hon kort Nej. Verkar som hon inte vill utveckla ytterligare.

Vatten finns i en kran på gården två dagar i veckan. Det blir till att fylla spannar under dessa två dagar så att det räcker till 15 personer resterande dagar. *Det finns dock internet varje dag!! Men det har man så klart inte råd med.*

Utedass finns på gården. Ganska trångt för femton personer varför buskarna ibland blir en nödlösning för lättare behov.

Mat och kläder är en trång resurs. Maten blir enklast tänkbara med för litet näringsinnehåll. Kläder är oftast skänkta från givmilda personer eller från Hosanna

Bra är dock att några i familjen har inkomst, det gör livet lättare. Hon kan också få hjälp hemma med läxorna vilket visserligen kan vara svårt eftersom det är så många som skall dela på utrymmet, och efter mörkrets inbrott är belysningen begränsad. Målet är att vi på Hosanna skall kunna erbjuda läxhjälp och etablera ett litet bibliotek. Men vi behöver lokaler och mer personal. Jag är fn upptagen med att försöka hitta finansiella medel för detta.

Dimphu, har precis som alla barn, rika eller fattiga, drömmer om en bra framtid. Hon vill bli läkare och flytta till Durban när hon blir stor. I Sydafrika måste alla betala terminsavgift på universiteten, staten har inte råd att betala. Man måste alltså ha föräldrar med mycket pengar eller att man är extremt bra i skolan och lyckas komma över stipendier som delas ut av företag och organisationer.

Ja, detta är kalla fakta. Men tänk efter en stund. Hur skulle det vara att byta liv med Dimphu Mahabula 14 år i byn Shabalala i nordöstra Sydafrika – ett av många barn som är födda med otur.

Här på bilden sitter hon på kontoret när hon talar med mig. Framför henne ser ni en febertermometer som inköptes för att Hosanna skulle kunna delta i smittspårning.

Hosanna Centret och skolorna har åter öppnat efter corona lock down

När skolorna öppnade igen den 1 september öppnade vi också Hosanna dagcenter. Som jag skrev ovan så är klasserna vanligtvis väldigt trånga. Därför börjar man med att dela klasserna till hälften. En klass som normalt har 50 elever blir då måttliga 25 elever. Pojkarna går ena veckan och flickorna den andra – konstig indelning om du fråga mig. Titta på bilden till höger. Alla syns inte men om jag kommer ihåg rätt så var dom klart mer än femtio elever i denna klass.

Det kan också bli trångt på skolgården om alla skall komma samtidigt. Och det blir också svårt att sköta hygien med endast utedass och begränsat med vatten.

Bilderna här är inte färska. Nu bär alla barn munskydd av tyg som skall tvättas varje kväll.

På Hosanna gäller samma sak. Centret öppnade åter den 1 september. Endast 50 barn av 75 kommer. Troligtvis vågar barnens vårdnadshavare inte skicka iväg dom med risk för Corona. Men detta är också en risk. Det har nämligen visat sig att några inte tagit sin HIV medicin under tiden centret varit stängt. Nu pågår hembesök för att fånga upp missade barn.

Som ses på bilden bär alla munskydd. I matkön håller man två meters avstånd. Regeln är alltid att tvätta händerna efter maten i spannar utanför matsalen. Nu är det extra viktigt och sker under övervakning. På Hosanna dagcenter har vi också vatten i ledningarna två dagar i veckan men har en stor tank som automatiskt fylls på så att vattnet räcker varje dag. Som ses på bilden hålles två meters regeln när de sitter "in the hall" som vi kallar vårt största och finaste rum. Här vid detta tillfälle, har det berättats för mig, har man en diskussion om att man kan var OK fast att man är fattig

Ytterligare framsteg

Bilden här som jag fått på e-mail är inte särskilt bra, men jag kan stolt visa att vi fått pengar att bygga en mur runt centret. Mycket bra för säkerheten men också bra för att hålla nyfikna ögon borta, likaså andra som inte behöver vår hjälp. Det är nämligen många som vill ha mat men inte är tillräckligt utsatta för att platsa bland de fattigaste skara. Ja, det är tufft men våra pengar är ju starkt begränsade. Ibland kommer det också äldre pojkar in och bråkar med våra ungar.

The Heritage Day – Vårt kulturella arv

I Sydafrika finns det många olika folkslag med olika kulturer samt 12 officiella modersmål. Landet kallas ofta för regnbågsnationen. Man har genom åren ofta haft konflikter och genomlidit flera krig vilket satt sina spår i folksjelen. Nu försöker man ena landet och glömma gammalt groll men samtidigt hedra och lyfta fram de olika kulturerna.

I september är det the Heritage Month och den 24e september är det The Heritage Day. Då skall vi komma ihåg var vi kommer ifrån. Då skall vi vara stolta över vår kultur, vårt språk och bakgrund. Men framför allt respektera alla de som har en annan kultur och ett annat språk. Denna dag är det tradition att man klär sig i sina folkdräkter. På bilden här till höger ser vi Delsie från Hosanna med några från sin familj i Zulu dräkter

På Hosanna är respekt för andra en grundpelare och The Heritage Day firas alltid. Barnen har visserligen inga folkdräkter men har gjort färgglada halsband, armband och band att ha runt huvudet.

Vi ger också ut ett nyhetsbrev på engelska. Det är Oliva Malope som skriver. Hon är välutbildad men sjuk och kan inte ha något jobb och har då istället valt att hjälpa Hosanna, så gott hennes sjukdom tillåter. Så här skrev hon i september månads nyhetsbrev.

September is Heritage Month which boasts pride in our identity, our people, their strength, struggle and the wealth of the country, not forgetting its history and culture. The very art, literature and music are the foundation of who we are. Therefore, as part of this rich history and culture, Hosanna Community Projects recognizes all 12 official languages, our flag, anthem and the natural attraction sites. We are called Swati, Tsonga, Sotho, English, Afrikaans, Venda, Tswana, Ndebele, Pedi, Zulu and Xhosa.

Hälsningar

Jörgen Runesson

Tidigare nyhetsbrev kan läsas på

<https://www.lionsraa.se/hosanna.html>

